

Ordføreren for forslagsstillerne (A. C. Normann): Jeg skal herved have den ære for det høje ting på forslagsstillernes vegne at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger til fremme af færdsels-sikkerheden*. Da der her er tale om en genfremsættelse, skal jeg nøjes med at henvide til de bemærkninger, hvormed jeg ledsagede forslaget, da det første gang fremsattes den 14. september i år; de findes i Folketings-tidende 1955-56, sp. 5640. Jeg vil gerne anbefale forslaget til det høje tings fort-satte velvillige behandling.

Jeg skal dernæst have den ære på forslags-stillernes vegne at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om overførelse af vej-fondsmidler til dækning af særlige sygehus-udgifter*.

Det foreslås, at folketinget beslutter at opfordre regeringen til at fremsætte et lovfor-slag, der tilsigter at lette amts- og by-kommunernes udgifter til sygehusene i til-fælde, hvor disses udgiftsbyrder er påvirket i særlig grad af behandling af patienter, der er indlagt som følge af færdselsulykker.

Forslaget går altså efter sin ordlyd ikke ud på, at alle de sygehusudgifter, der er en følge af færdselsulykker, skal dækkes af vejfonden. Forslagsstillerne har ment, at man i særlig grad måtte have opmærksom-heden henvendt på de ikke så få sygehuse, der i kraft af deres beliggenhed i nærheden af et vejnet med en særlig intens trafik er nødt til at modtage et særlig stort antal trafikantpatienter.

Man kan jo diskutere, om det ville være rimeligt at lade vejfonden yde et alminde-ligt tilskud svarende til, hvad trafikulyk-kerne koster de offentlige kasser i det hele taget. Den tanke har jeg for min del sympati for, men det må jo her tages i betragtning, at en del af færdselsulykkerne hidrører fra fodgængere, cyklistere og heste- og traktor-køretøjer, der ikke har bidraget til vejfon-dens store formuedannelse. Dette og andre forhold kunne måske tale for, at man ikke går videre foreløbig end til at lette byrderne for de sygehuse, som har haft en større part end andre sygehuse i de byrder, der er en følge af færdselsulykkerne, bl. a. fordi de pågældende sygehuse har en beliggenhed ved gennemkørselsveje og andre steder,

som medfører indlæggelse af et særlig stort antal udenamts patienter.

Eksempelvis kan jeg nævne, at Roskilde amts og bys sygehus i 1954 havde 7 287 sygedage for færdselsskader, deraf 5 838 for indenamts og 1 449 for udenamts per-soner. Sygehusets udgifter til trafikskader er årligt over 300 000 kr., og for en del sygehuse vil der være tale om større beløb, da der formentlig er sygehuse med en bety-delig større belægning af patienter, som er blevet ofre for trafikulykker.

Det er givet, at færdselsulykkerne betyder en meget hård belastning for mange amter og kommuner, og en lettelse for de hårdst belastede tror jeg af de fleste vil blive op-fattet som en rimelig handling.

Når vi også har nævnt sognekommunerne i forslaget, skyldes det dels, at en enkelt sognekommune, beliggende ved en hoved-vej, har eget sygehus, dels, at vi ikke har tænkt os, at overvejelsen af en lettelse i de offentlige kassers driftsudgifter nødvendigvis skulle indskrænke sig til sygehusudgifterne. Jeg for min del ser i det mindste gerne, at man undersøger, hvilke virkninger trafik-ulykkerne har specielt for invalideforsorgen, i hvilken også kommunerne deltager. Så-fremt der måtte blive nedsat et udvalg til at se på disse spørgsmål, vil det være rimeligt, at vi i det hele taget får tilveje-bragt klarhed over de herhen hørende byrders omfang, eventuelt også for syge-kassernes vedkommende.

Der har tidligere været nævnt den mulig-hed — som jeg ved at også enkelte med-lemmer af det høje ting interesserer sig for — at man kunne lade forsikringsselskaberne deltage i byrderne mere end hidtil. Det ville have den virkning, at trafikanterne selv kom til at betale gennem højere præ-mier, men det ville samtidig ramme de ansvarsbevidste trafikanter urimelig hårdt. Man bør dog måske alligevel tage denne mulighed, som, så vidt jeg ved, i øvrigt allerede er til undersøgelse i indenrigs-ministeriet, med i overvejelserne.

Der har efterhånden fra flere sider været rejst ønske om en ændring som den, vi nu fremfører i vort forslag, bl. a. af det ærede medlem hr. Skytte sidste vinter i det ud-valg, der behandlede lovforslaget om motor-afgifterne, og senere af det ærede medlem

[A. C. Normann.]

hr. Thisted Knudsen i april måned under folketingets behandling af lovforslaget om sygehusvæsenet. Det ærede medlem hr. Bundvad har tidligere givet udtryk for, at han gerne så spørgsmålet overvejet, og også det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) har været inde på tanken.

Det foreliggende forslag er udtryk for, at forslagsstillerne gerne har villet bidrage til, at regeringen nu tager et initiativ til tilvejebringelsen af en rimelig lettelse, hovedsagelig for amts- og bykommunerne, og jeg skal anbefale forslaget til en velvillig og hurtig behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte forslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 17, fremsættelsen i tidenden sp. 26).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Axel Ivan Pedersen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til behandling i indfødsretsudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om pas til danske statsborgere m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 79, fremsættelsen i tidenden sp. 30).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kjældgaard: På mit partis vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag.

Det er jo ikke nogen revolutionerende ændring, der foreslås, selv om en forhøjelse af pasgebyret på 100 pct., nemlig fra 5 til 10 kr., jo nok kan forekomme noget drastisk, men alt taget i betragtning, f. eks. at udstedelse af et pas i Norge koster 10 n. kr. og i Sverige 10-13 sv. kr., og at ordningen med gratis udstedelse af pas, når politiet skønner det nødvendigt, at en person er i besiddelse af et sådant, bibeholdes, må den foreslåede forhøjelse vel siges at være forsvarlig. Da vi som bekendt kan rejse uden pas til de nordiske lande, får forhøjelsen her ingen betydning.

Jeg ved ikke, om de nugældende takster dækker udgifterne, men der har i hvert fald siden gebyrets fastsættelse i 1951 fundet betydelige udgiftsstigninger sted, så det er vel ikke urimeligt, at man nu søger dækning herfor. Jeg skal derfor som sagt anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Holmberg: Ved dette lovforslag foreslås der kun en ændring i loven om pas til danske statsborgere, nemlig i § 1, stk. 3, hvorefter udstedelse af pas kommer til at koste 10 kr. i stedet for 5 kr.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres det, at det er betydelig dyrere at få pas i Norge og Sverige og i øvrigt også i andre lande. Det er jo en oplysning, men det behøver ikke at være et argument for, at vi også skal gøre det dyrere. Det er rigtigt, at alt er steget stærkt, siden gebyret sidst blev fastsat. Hvis det er rigtigt, hvad jeg har hørt, at det skulle være en udgift for staten at udstede pas, er det vist rimeligt at foretage en ajourføring, og på mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Foss: Jeg kan give tilslutning til de bemærkninger, der er gjort af de foregående ærede ordførere, og tilsiger mit partis